

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 187.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Σερήνω τριβένω. ρπς.

Μη λογοποιεί τα δώρα, αλλά προσφέρει μόνον· ὅδε γὰρ ὁ σοὶ προσκομισαί πει, περιεργάζεται, ὅποι καὶ ὅπως χρήσαιο τῷ τῷ. ἀρκεί γὰρ μόνον τὸ δοῦναι, καὶ σοὶ πμην, καὶ ἑαυτῷ παρρησίαν ὀρέξαι.

Τῷ αὐτῷ. ρπζ.

Εἰ καὶ θεῶ ἑσθλοὶ ὡς ἐφῆς οἱ κακῶς χροῖνοι τοῖς ἱεροῖς τυγχάνουσιν ἱερεῖς, ἀλλ' αὐτὸς τῷτο ἀγνοεῖς. μὴ ἔτι τὴν προσθεσιν τῆς δωροφορίας ὑβρίσης, τοῖς προποῖ τῆς διαπάσης αὐτῆς ἐρευνηῶν, ὡς ἔστι τῷτῷ δέδωκός, ἴν' εὐθυῶν αὐτῆς ἀπατῆς, καὶ κείνους τῷ μέλλοντος ἐξέλῃ λογοθεοῖς. ὡσπερ γὰρ οἱ ὀπίδεικτικῶς εὐποιούτες, τοῖς ἐνταῦθα κρότοις τὴν ἐκείθεν ἀμείβην ζημιώνται, ἔπως οἱ τοῖς ἐκείσε δίκην χρεωστούτες, ἐνταῦθα περιεξετάζοντες, τῆς ἐκείθεν ἀφίαισιν αἰτίας καὶ πμωείας.

Ἀσκληπίῳ. ρπη.

Εἰ ὁ ἕρατος ὡς Βιβλίον ἐλίσσεται, καὶ τὰ ἄλλα πίπτει, καὶ ὄριον, καὶ γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καταχέεται, καὶ πάντα γυμνά καὶ πετραχλισμένα τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς τῷ κυεῖς παρρησίας ἐτοιμάζεται, τῷ χάριν αὐτῆς ἀμελείας, καὶ ἔχῳ εὐθυῶν ὑφέξων εὐτεπίῃ, ἀλλ' ὡς ἀνεγκλητος λησόμενος, ἀναβάλλῃ τὴν μετὰ μέλειαν ὄρα οὐ μὴ τότε σοὶ ἐπέλῃ ἢ μετὰ γ' ὡσὶς, ὅτε μόνον παρρησὶ ἢ σπόγ' ὡσὶς.

Σερήνω. ρπθ.

Καλὸν μὲν τὸ πμῶν τῶς μάρτυρας τῆς εὐσεβείας τοῖς ἀνθήμασι, ὅσῳ αὐτὸς πεποιήκας. κρεῖττον δὲ τὸ θερα-

Sereno Tribuno. 186.

Ne ad calculos dona exigas: verum duntaxat offer. Nam nec is, qui tibi aliquid attulit, curiosius explorat, vbi & quonam pacto illud infumas. Sufficit eum duntaxat dedisse, atque tibi honorem, ac sibi ipsi fiduciam praebuisse.

Eidem. 187.

Et si apud Deum rei atque obnoxij sunt, ut inquis, Sacerdotes illi, qui rebus sacris improbe vtuntur: at ipse tamen hoc ignora: ne & largitionis propositum contumelia afficias, modum ac rationem, qua ea expenditur, curiosè perferutans (perinde videlicet ac si ob eam causam dederis, ut ipsius rationem exposcas:) & illos, in quos id beneficij contulisti, rationum in futurum referendarum necessitate liberes. Quemadmodum enim qui ostentationis studio boni aliquid agunt, per huiusce vitæ plausus ac laudes futuri praemij detrimento multantur: eodem modo qui eos, qui subeundo illic iudicio, rationibusque referendis obnoxij sunt, hic prius excutiunt atque examinant, eos illic crimine ac supplicio liberant.

A largitione nimia curiositas abesse debet.

Asclepio. 188.

Si caelum libri instar conuoluitur, & astra cadunt, & Orion ac terra, & omnia quæ ipsius complexu coercentur, igne conflantur, cunctaque nuda & aperta magno illi Dominicæ praesentiae diei praeparantur: ecquid ipse incuria laboras, ac non, ut rationes redditurus, te praeparas, verum ut criminum expers, atque incognitus futurus, poenitentiam differas? Vide igitur ne tum denique tibi in mentem veniat poenitentia, cum desperationi soli locus erit.

Cautenda nimis serapanientia.

Sereno. 189.

Pulchrum quidem est pietatis martyres votiuis donis ornare, quemadmodum tu facis. Pulchrius autem ac praestantius

Μαθητῆς praecipuus honor, eοτῆ imitatio.